

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ... 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτόν..... 15
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Αἱ παλαιαὶ ἱστορίαι εἰσὶ πολλάκις καλαὶ ἱστορίαι. Ἡ ἱστορία τοῦ Μίδα τοῦ βασιλέως τῆς Φρυγίας, εἶναι ἰκανῶς γνωστὴ ὡς παράδειγμα ἐπιθυμίας ἀπλήστου ἀνθρώπου. Ὁ ἀρχαῖος οὗτος μονάρχης ἐζήτησε τὴν χάριν παρὰ τῶν θεῶν, καὶ οὗτοι συνήνεσαν νὰ τῷ δώσωσιν ὅ,τι ἐπιθυμήσῃ ὑπέρχαις ὁ μονάρχης ἀπεφάσισε νὰ καταστήσῃ τὴν χάριν ἀνεξάντλητον. Παρεκάλεσεν ἵνα ὅ,τι ἐγγίσῃ γίνηται χρυσός· ἡ παράκλησις εἰσῆκούσθη, καὶ πικραὶ ἦσαν αἱ συνέπειαι ὅ,τι δὴ ποτε ὁ δυστυχὴς βασιλεὺς ἤγγιξε ἐτρόπετο εἰς χρυσόν. Ἐβηκε τὴν χεῖρά του ἐπὶ τοῦ βράχου, καὶ οὗτος μετεβάλλετο εἰς τεράστιον ὄγκον χρυσοῦ ἀνεκτιμήτου ἀξίας· ἐλάμβανε τὸ δρυῖνόν σκέπτρον του, καὶ ἐγένετο ἐντὸς τῆς χειρὸς του ράβδος καθαρῦ χρυσοῦ. Κατ' ἀρχάς ἡ χαρὰ τοῦ μονάρχου ἦτον ἀμετρος, καὶ ἐπανήλθεν εἰς τὸ μέγαρόν του ὁ μακαριώτερος τῶν θεῶν. Ἀλλὰ ἡ ἀμβλυωπία τοῦ ἀνθρώπου δὲν διείδε τὰ ἐπακόλουθα. Ἐκάθησεν εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ ὅ,τι ἤγγιζεν εἰς ἐμπαιγμὸν τοῦ πόθου αὐτοῦ διὰ τὸν χρυσὸν ἐτρόπετο εἰς καθαρὸν καὶ στερεὸν χρυσόν. Εἶτα ἤρξατο νὰ πιστεύῃ ὅτι θὰ ἀπέθνησκεν ἕνεκα τούτου τοῦ ἀπλήστου αὐτοῦ πόθου· μᾶλλον ἢ ν' ἀποθάνῃ ἐν μέσῳ τῆς ἀφθονίας, καὶ ἀναμνησκόμενος τοῦ φοβεροῦ ὀήματος τὸ ὁποῖον ἤκουσεν ὅτι «καὶ αὐτοὶ οἱ θεοὶ δὲν δύνανται νὰ λάβωσιν ὀπίσω τὰ δῶρα των», ἔσπευσε εἰς τὸν αὐστηρῶς μειδιῶντα Διόνυσον νὰ παρακαλέσῃ αὐτὸν νὰ τῷ ἐπιναδῶσῃ τὴν χυδαιοτέραν, τὴν μᾶλλον εὐτελεῖ τροφήν, καὶ νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τῆς μάστιγος τοῦ χρυσοῦ.

Ἡ ΚΥΡΙΑ ΣΤΑΕΛ

Μόνον κατὰ τὴν τελευταίαν ἑκατονταετίαν ἡ γυνὴ ἤρξατο νὰ συναγωνίζηται εἰς τὰ βραβεῖα καὶ τὰς διακρίσεις τῆς φιλολογίας. Μέχρι τῆς Κυρίας Σταέλ οὐδεμία ἀλήθως θήλεια συγγραφεὺς εἶχε φανῆ. Αὕτη

ὄθεν δύνатаι νὰ θεωρηθῇ ὡς τύπος φιλόλογου γυναικός. Ἐγεννήθη ἐν Παρισίοις τὸ 1766, τὰς παραμονὰς μεγάλων ἐπαναστάσεων, οὐ μόνον πολιτικῶν ἀλλὰ καὶ κοινωνικῶν. Ὁ αἰὼν ὁ παραγαγὼν τοιαύτην γυναῖκα ἦτο αἰὼν διανοητικῆς προόδου, πλειότερον ἢ ὅσον ἴσως ὑποτίθεται. Ἐπῆρχεν ἀνεξαρτησία νοῦς, ἀφοβία περὶ τὴν ἔρευναν, βαθύνοια περὶ τὴν φιλολογίαν, δίψα γνώσεων, ποικιλία καὶ ὑπεροχὴ ἥτις θὰ ἐξέπληττε καὶ αὐτὸν τὸν αἰῶνα τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ'. Οἱ λαμπραὶ διανοαὶ ἀνθρώποι οἱ καταστήσαντες τὸν αἰῶνα ἐκεῖνον ἀξιωμακόμενον, ἦσαν δουλικοὶ τὸ πνεῦμα, ἀντιγραφεῖς τῆς ἀρχαιότητος, οὐδέποτε τολμήσαντες νὰ ἐκφράσωσι μετὰ πληρότητος τὰς σκέψεις καὶ τοὺς πόθους αὐτῶν. Ἐν τε τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ τῇ Γαλλίᾳ οἱ μεγάλοι συγγραφεῖς ἦσαν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ θεολόγοι. Μόνον εἰς τὸ πεδῖον τῆς θεολογίας ὑπῆρχε τόλμη καὶ πρωτοτυπία. Ἐξαιρούμεν βεβαίως τοὺς ἀθανάτους ἐκείνους ποιητὰς, οἵτινες δὲν εἶχον ἐφαιμίλους ἐν ἄλλαις χώραις, τὸν Κορνήλιον, τὸν Ρακίναν, τὸν Βουαλώ, τὸν Σαικσπῆρον, τὸν Μίλτωναν κλ. Ἀλλ' οἱ μεγάλοι κριτικοὶ, ἱστορικοὶ, φιλόσοφοι, οἰκονομολόγοι, μυθιστοριογράφοι, δὲν ἐφάνησαν εἰμὴ μόνον κατὰ τὸν 18 αἰῶνα. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Λουδοβίκου ΙΣ', τοῦ ἀδοξοτάτου τῶν μοναρχῶν, ἐφάνησαν ὁ Βολταίρος, ὁ Ρουσῶ, ὁ Μοντέσκιος, φαστῆρες κατ' οὐδὲν ἐλαττούμενοι αἰωνόδηποτε ἄλλων λαμπρῶντων πρὸ αὐτῶν. Ἐν τῷ ἐρευνητικῷ καὶ ἀπίστῳ ἐκείνῳ αἰῶνι ὁ ἀστὴρ τῆς Κ. Σταέλ ἀνέτειλε, τὴν παραμονὴν τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως. Ὁ,τε πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς ἀνῆκον εἰς τὴν μέσην τάξιν. Ὁ φραγκίσκος Νέκερ ἦτο μόνον εὐτυχὴς τραπεζίτης, δὲν ἦτο ἀνθρώπος μεγαλοφυΐας. Οὐδὲ ὁ πατὴρ οὐδὲ ἡ μήτηρ εἶχον τὸ βάθος τῆς συμπαθείας, τὴν ταχθεῖαν ἀντίληψιν, τὴν βαθεῖαν νοημοσύνην, τὴν γενναίαν ζέσιν ἅτινα ἐχαρακτήριζον τὴν θυγατέρα αὐτῶν. Ἐλαβεν αὕτη πάσαν τὴν ἐκπαίδευσιν τὴν ὁποῖαν ἀφθονα μέσα καὶ εὐκαιρίαι ἠδύνατο νὰ παράσχωσι, καὶ ἐγένετο

δεκτή εις τους κοινωνικούς κύκλους, ἔνθα ἐπέσυρε ἀσυνήθη προσοχήν, ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας. Ἡ μήτηρ αὐτῆς ἀφρόνως πράττουσα ἐπεδάρυεν αὐτὴν διὰ μελετῶν αἰτινες ἐπὶ τέλους ἐβλάψαν τὴν υγίαν της. Ἀλλὰ τοῦτο ὠφέλησεν αὐτὴν καθόσον ἔκτοτε ἀρέθη ἐλευθέρω νὰ ἀναπτύξῃ τὰς διανοητικὰς δυνάμεις κατ' ἴδιον αὐτῆ τρόπῳ ἀποκτήσασα οὕτω ἑκτακτον ζωηρότητα.

Ἡ Κ. Στάελ εἶχε λαμπρὰν τὴν ὀμιλίαν ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας καὶ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, ὅταν ὁ πατὴρ αὐτῆς διετέλει ἐν μεγάλῃ ἐπιρροῇ, καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ἦτο τὸ ἐντελεκτήριον τῶν μᾶλλον εὐπαίδευστων ἀνθρώπων τῶν Παρισίων, ἦτο τὸ εἶδωλον καὶ ὁ θαυμασμός πάντος κύκλου. Δὲν ἦτο τεχνικῶς ὠραία, ἀλλ' ἡ ἔκφρασις τοῦ ζωηροῦ αὐτῆς προσώπου, ἦτο λίαν ἐπαγωγός. Ἡ ψυχὴ ἦτο ἐξωγραφισμένη ἐπὶ τοῦ προσώπου αὐτῆς, πλήρης συμπαθείας, ἀγαθῆς φύσεως, νοημοσύνης. Οἱ μέλανες καὶ λαμπροὶ ὀφθαλμοὶ της, στίλβοντες ἐξ εὐφύιας, ἔδιδον λαμπρότητα εἰς ὅλην τὴν ὄψιν αὐτῆς. Ἐπαίξε μουσικὴν, ἦδε, ἔγραφε ποιήσεις. Ἐνυμνήθη ἐν ἡλικίᾳ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς συνήρχοντο τῆς ἐκλεκτοτέρας κοινωνίας πρόσωπα. Ὑπῆρξε μάρτυς αὐτόπτης τῶν φοβερῶν σκηνῶν τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ ἀπέφυγε τὴν εἰς θάνατον καταδίκην σχεδὸν ἐκ θαύματος. Καὶ ὅμως αὕτη εἶχε πίστιν εἰς τὸ μέγα τοῦτο κίνημα καὶ ἐνόμιζεν ὅτι ἡ ἀναρχία θὰ κατεβάλλετο καὶ ἡ βασιλεία τοῦ νόμου θὰ ὑπερίσχυε. Μεγάλως ἀντεπολιτεύθη τὸν Ναπολέοντα, ἐμίσηε αὐτόν, καὶ ἡ οἰκία αὐτῆς κατέστη τὸ κέντρον τῆς ἀντιδράσεως ἐφ' ᾧ καὶ ἐξωρίθη τεσσαράκοντα λεύγας μακρὰν τῶν Παρισίων. Τοῦτο ἦτο αὐστηροτάτη δι' αὐτὴν τιμωρία, δὲν ἠδύνατο νὰ ζῆσῃ εὐχάριστῆ μὲν μακρὰν τοῦ κοινωνικοῦ κύκλου ὅστις εἶχε δι' αὐτὴν τὸσαῦτα διανοητικὰ θέληματα. Ἀπῆλθεν εἰς Γερμανίαν ὅπως ἀπολαύσῃ διανοητικῆς ζωῆς. Ἐγράψε περὶ τῆς χώρας ἐκείνης πραγματείας λίαν σπανίας. Ἐκείθεν μετέβη εἰς Ἰταλίαν ὅπου διέμεινεν ἐν ἔτος ἔνθα, ἀφοῦ περιηγήθη τὰ μᾶλλον ἀξία θέας, ἔγραψε τὴν Κορίνθον.

Κατὰ τὴν πτώσιν τοῦ Ναπολέοντος ἡ Στάελ ἐπανῆλθεν εἰς Παρίσιον. Ἡ παλινόρθωσις ἐχαιρέτισεν αὐτὴν ἐνθουσιωδῶς ὁ τύπος ἐζήτησε τὴν βοήθειαν αὐτῆς· οἱ συγγραφεῖς ἐζήτησαν τὴν ἐνθάρρυνσιν αὐτῆς. Ἀλλὰ δὲν ἐζήτησαν ἰκανὸν χρόνον ὅπως ἀπολαύσῃ τῶν τιμῶν ἀποθανούσας κατὰ τὸ πεντηκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας της. Ἡ ἐποχὴ αὐτῆς ἐνεκαίνισεν νέαν περίοδον φιλολογικῆς ἱστορίας καὶ μετ' αὐτῆς ἤρξατο νέα τάξις γυναικῶν συγγραφῶν. Ὑπῆρχεν ἐποχὴ καθ' ἣν ἡ σφαῖρα τῆς γυναικῆς περιορίζετο εἰς οἰκιακὰ καθήκοντα — τὴν φροντίδα τῶν τέκνων, τὴν ἐνδυμασίαν, τὴν φλυαρίαν. Ἐάν καὶ ἐπιστῆμαι εἰσὶ νῦν ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῶν ἀνδρῶν, ἐν ταῖς ἐπιστήμαις ταύταις δύναται καὶ αἱ γυναῖκες νὰ συναγωνισθῶσι πρὸς τοὺς ἀνδρας ἐάν καταγίνωσι πρὸς τοῦτο. Ἐν πολλαῖς τῆς Εὐρώπης χώραις καὶ ἐν Ἀμερικῇ αἱ γυναῖκες ἤρξαντο ἤδη νὰ ἐπιδίδωνται καὶ εἰς τὴν ἰατρικὴν, καὶ

ἔστιν ὅτε εἰς τὴν νομικὴν. Ἐν Ἑλλάδι τῶν γυναικῶν ἡ σφαῖρα εἶναι λίαν περιορισμένη θὰ παρελθῇ δὲ πολὺς χρόνος πρὶν ἢ ἀποφασίσωσι νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς ἔργα, εἰς τὰ ὅποια, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι εἶναι ἤδη ἰκανὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς ταῦτα καταγινόμενων ἀνδρῶν.

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

ΝΑΥΚΛΑΣΤΡΑ

Μία ἀπὸ τὰς σπουδαιοτάτας ἐφευρέσεις τοῦ αἰῶνος μας, εἶναι καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ὡς μέσου ἀναφλέξεως τῶν ἐμπρηστικῶν ὑλῶν ὑπὸ τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης πρὸς καταστροφὴν τῶν ἐχθρικών πλοίων.

Τὰ Ναύκλαστρα ἔλαβον πρῶτος καιροῦ μεγάλην σπουδαιότητα ἐν τῇ ἀμύνη τῶν ἀκτῶν καὶ τῶν λιμένων, καὶ τοῦτο ἀπέδειξαν τὰ γνωστὰ ἀποτελέσματα τοῦ Ῥωσικοῦ ναυτικοῦ ἐπὶ τοῦ Τουρκικοῦ στόλου.

Τὰ μέχρι τοῦδε ἐφευρεθέντα, καὶ ἐφαρμοσθέντα, ἦσαν τὰ ἀμυντικά, καὶ προσκρουστικά, τὰ ὅποια ὀδηγούμενα δι' ἐμπειρῶν ναυτῶν ἐπέφερον φοβερὰς καταστροφὰς ἐπὶ ἐχθρικών πλοίων, τοῦ ἠλεκτρικοῦ βεβήματος διδομένου εἴτε ἐκ τῶν ἀτμικάτων, εἴτε ἐκ τοῦ σταθμοῦ.

Ἐνεκα τοῦ πολυεξόδου τῶν καλωδίων, οἱ ἀμερικανοὶ τὰ δαιμόνια καὶ ἐφευρετικὰ αὐτὰ πνεύματα, τὰ πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ὠφελήσαντα τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον διὰ τῶν ἐφευρέσεών των, κατεσκεύασαν Ναύκλαστρα ἐντὸς τῶν ὁποίων εὐρίσκειται ἡ ἐμπρηστικὴ ὕλη, μικρὸν καλώδιον εἰς τὸ ναύκλαστρον, ἀρκεῖ δὲ μικρὰ ἐπαφὴ τοῦ πλοίου, νὰ τὸ ἀναφλέξῃ, καὶ νὰ καταστρέψῃ τὸ πλοῖον.

Ἐπειδὴ τὸ σύστημα αὐτὸ ἀπεδείχθη λίαν ἐπικίνδυνον κατὰ τὴν βύθισιν, ὁ Ἀμερικανὸς Λαίη (Laiy) συνταγματάρχης, ἐκ τῶν διακεκριμένων ἀξιωματικῶν, ἐφεύρεν τελειότερον σύστημα ἀξιοπερίεργον τορπίλλης.

Τὸ σύστημα του δὲν ἴσεται πλέον ἀκίνητον ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης, οὔτε προσκρούει διὰ τορπιλοφόρου ἀτμικάτου, ἀλλὰ ἀφοῦ ἀπαξ τὸ ἀτμόπλοιον ἐφ' οὗ φέρεται τὴν ῥίψει ἐν τῇ θαλάσσει, ἀρκεῖ μικρὰ ὄθησις νὰ δοθῇ εἰς αὐτὴν, καὶ τότε τὸ φοβερὸν αὐτὸ πολεμικὸν μηχανήμα, μετὰ ταχύτητος 7—8 μιλίων τὴν ὥραν, ἐπιπίπτει κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ πλοίου.

Τὸ μηχανήμα τοῦ Laiy εἶναι κατασκευασμένον ὡς ἐξῆς. Κύλινδρος κωνικὸς κατὰ τὰ ἄκρα, 20—30 ποδῶν μήκους, τοῦ ὁποίου τὸ ἐν ἄκρον γέμει δυναμίτιδος, τὸ δὲ ἕτερον, φέρει τὸ κατάλληλον μηχανήμα πρὸς ὄθησιν αὐτοῦ.

Εἰς τὸ κέντρον τοῦ κυλίνδρου ὑπάρχει μεγάλη ἀτρακτος ἣτις περιτυλίσει μακρὸν ἠλεκτρικὸν καλώδιον, τὸ ὅποιον χρησιμεύει ἵνα τὴν ὀδηγῇ ὁ ἀξιωματικὸς ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ συνάμα τὴν ἀναφλέγῃ.

Τὸ ὄθηστικὸν αὐτῆς μηχανήμα εἶναι χημικόν, δηλαδὴ σύγκειται ἐκ δύο ἀγγείων ἐξ ὧν τὸ ἐν ἐμπέ-

ριέχει ἀνθρακικὸν ὄξύ, ὑγρὸν, τὸ δὲ ἕτερον κενόν. Καθ' ἣν στιγμὴν δὲ πρόκειται νὰ τραπῇ ἡ Τορπίλλη εἰς ἐπιθέσιν, πιέζεται μικρὸν μεταλλικὸν κομβίον, τὸ ὅποιον διὰ καταλλήλου μηχανισμοῦ τρέπει τὸ ὑγρὸν ἀνθρακικὸν ὄξύ, εἰς ἀερώδες· τὸ ἀερώδες αὐτὸ ἀνθρακικὸν ὄξύ ἔχον μεγάλην ἐλαστικότητα πιέζει ἐμβολὸν τι τὸ ὅποιον θάτει εἰς κίνησιν τὴν ἐξω ἑλικά.

Καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ἀναχωρεῖ ἐκ τοῦ πλοίου, ἡ ἐσωτερικὴ ἀτρακτος ἐκτυλισσόμενη ἀφίνει νὰ ἐξέρχεται τὸ καλώδιον τὸ ὅποιον διὰ καταλλήλου μηχανήματος διευθύνει τὴν τορπίλλην ἐκ τοῦ πλοίου.

Ὅταν δ' αὕτη προσκρούει ἐπὶ τοῦ πλοίου, ὁ διευθύνων αὐτὴν πιέζει κομβίον τι, καὶ παράυτα λαμβάνει χώραν ἰσχυρωτάτη ἐκपुरσοκρότησις, ἐπιφέρουσα τὴν καταστροφὴν τοῦ πλοίου.

Τὸ νέον τοῦτο Ναύκλαστρον ἔχει τὴν ιδιότητα, ἀφοῦ ἐκपुरσοκροτήσῃ, νὰ ἀποχωρίσῃ τὸ μέρος τῆς ἐμπρηστικῆς ὕλης, καὶ ἀκολουθῶς νὰ ἐπιστρέφῃ πρὸς νέον ὄπλισμόν.

Ἐκ τῶν γενικῶν τούτων παρατηρήσεων ἀρκεῖ νὰ θαυμάσῃ τις τὴν σπουδαιότητα τοῦ ὀργάνου τούτου.

ΣΗΥΡ. Γ. ΚΟΚΟΛΗΣ

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'.—ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. ΙΒ'.

Πλειότερα περὶ τῶν καρπῶν.

Ἴσως θέλετε νὰ μάθητε ἐκ τίνος ὕλης γίνονται οἱ καρποὶ γίνονται ἐκ τοῦ χυμοῦ τοῦ δένδρου, ἀκριβῶς ὅπως καὶ τὸ ἄνθος. Ἀφοῦ πέσῃ τὸ ἄνθος ὁ χυμὸς ἀνέρχεται διὰ τῶν ἀγγείων ἐντὸς τοῦ στελέχους. Τὸ δὲ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ στελέχους γίνονται καρπὸς ἐκ τοῦ ἀνερχομένου τούτου χυμοῦ.

Εἶπομεν ἀνωτέρω ὅτι τὸ ἄνθος οὐδέποτε εἶναι ὡς ὁ χυμὸς ἐξ οὗ γίνονται ταῦτα συμβαίνει καὶ εἰς τὸν καρπὸν. Ἐάν δαγκάσῃτε τὸ στέλεχος σταφυλῆς θέλετε ἴδει ὅτι ὁ ἐν αὐτῷ χυμὸς δὲν ἔχει τὴν γλυκύτητα τῆς σταφυλῆς, καὶ ὅμως ἐκ τούτου γίνονται.

Πόσον διάφορος εἶναι πολλὰκις ὁ καρπὸς ἀπὸ τοῦ ἄνθους τὸ ὅποιον ἦτο πρὸ αὐτοῦ καίτοι ἀμφότερα γίνονται ἐκ τοῦ αὐτοῦ χυμοῦ. Ἴσως δὲν θὰ νομίσητε παράδοξον ὅτι τὸ γλυκὺ πορτογάλλιον καὶ τὸ εὐοσμὸν αὐτοῦ ἄνθος γίνονται ἐκ τοῦ αὐτοῦ χυμοῦ, διότι καίτοι ἔχουσι διάφορα χρώματα εἰσὶν ἀμφότερα γλυκέα. Ἀλλὰ πόσον διάφορον τὸ ξυνὸν μήλον εἶναι τοῦ ἄνθους τὸ ὅποιον ἦτο πρὸ αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸ τὸ πορτογάλλιον ἦτο ξυνὸν προτοῦ ὠριμάσῃ. Ἀλλ' ὁ χυμὸς ἤρχετο σταθερῶς εἰς αὐτὸ διὰ τοῦ στελέχους, καὶ τὸ ὑγρὸν μετ' ὀλίγον ἐγένετο γλυκὺ. Ἴδετε πρὸς τούτοις πόσον διάφορον πρᾶγμα εἶναι ὁ φλοιὸς ἀπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ πορτογαλλίου. Ἐχει λίαν ἀπότομον τὴν γεῦσιν, καὶ πολλὰκις εἶναι πικρὸς· ἀλλὰ καὶ ὁ φλοιὸς καὶ τὸ ἐσωτερικὸν αὐτοῦ γίνονται ἐκ τοῦ αὐ-

τοῦ χυμοῦ. Οὕτω καὶ ὁ φλοιὸς σταφυλῶν τινῶν ἔχει διάφορον γεῦσιν ἀπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτοῦ.

Βλέπετε ὅτι ὑπάρχει μεγάλη ποικιλία ἐν τοῖς καρποῖς τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς. Εἶπομεν ἐν τοῖς ἀνωτέρω τινὰ περὶ τῆς ποικιλίας τοῦ μεγέθους αὐτῶν· ἀλλὰ διαφέρουσι καὶ κατὰ τὴν γεῦσιν, τὸ χρῶμα καὶ τὸ σχῆμα.

Καρποὶ τινες εἰσὶ ξυνοὶ καὶ τινες γλυκεῖς. Πολλοὶ καρποὶ ἔχουσι γεῦσιν διάφορον τῆς γεύσεως οἰουδήποτε ἄλλου καρποῦ, καὶ ὅμως δὲν δύνασθε νὰ τὴν περιγράψῃτε. Τὸ κάστανον δὲν ἔχει τὴν αὐτὴν γεῦσιν μετ' ὁ κάβουρον, ἀλλὰ δὲν δύνασθε νὰ περιγράψῃτε τὴν διαφορὰν ὅστε νὰ δύνασθε νὰ περιγράψῃτε. Πρέπει ὁ ἴδιος νὰ τὴν γευθῇ ὅπως μάθῃ τὴν διαφορὰν. Μεγάλῃ ποικιλίᾳ μήλων ξυνῶν ὑπάρχει ἀλλὰ τότε βλέπει τις τὴν μεταξὺ αὐτῶν διαφορὰν ὅταν τοὺς φάγῃ.

Μεγάλῃ ὑπάρχει ποικιλία ἐν τοῖς χρώμασι τῶν καρπῶν· ἀλλὰ δὲν εἶναι τόσον μεγάλη ὅσον ἡ ποικιλία τοῦ χρώματος ἐν τοῖς ἄνθεσιν. Ὁ δημιουργὸς κατέστησε τὰ ἄνθη τοιαῦτα ὅστε νὰ εὐαρεστῶσι τὸν ὀφθαλμόν. Διὰ τοῦτο ἔδωκεν εἰς αὐτὰ πολλὰ καὶ διάφορα χρώματα ἠδύνατο νὰ κατασκευάσῃ καρποὺς χωρὶς ἄνθη· ἀλλ' ἐν τῇ καλοκαγαθίᾳ αὐτοῦ, ἠθέλησε νὰ εὐαρεστήσῃ ἡμᾶς παρέχων ἡμῖν εὐάρεστα τὴν θῆαν ἀντικείμενα.

Τὰ ἄνθη εἰσὶ διὰ κάλλος, καὶ οἱ καρποὶ διὰ χρῆσιν. Ἀλλὰ πολλοὶ τῶν καρπῶν εἰσὶν ὠραῖοι. Ὁ οὐράνιος Πατὴρ ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχῃ τὸ κάλλος συμβαδίζον μετὰ τῆς χρησιμότητος. Τὸ πορτογάλλιον ἔχει πλούσιον χρῶμα, καὶ φαίνεται ὠραῖον ἐν μέσῳ τῶν πρασίνων φύλλων. Θαυμάζομεν τοὺς βότρυς, ὅταν κρέμονται ἀπὸ τῶν ἰσχνῶν αὐτῶν στελέχων ὑπὸ τὰ πλατέα φύλλα τοῦ κλήματος. Τὰ χρώματα τινῶν ῥοδακινῶν καὶ μήλων εἰσὶ λίαν πλούσια. Ἡ φράουλα φαίνεται ὠραία, τῶν κίτρινων σπόρων ἐπικαθημένων τῆς ἐρυθρᾶς αὐτῆς ἐπιφανείας.

Ἐπὶ τῆς ποικιλίας εἰς τὰ σχήματα τῶν καρπῶν. Ἴδετε τὸ κάστανον πόσον διάφορον εἶναι τοῦ μήλου. Πόσον διάφορος εἶναι ἡ φράουλα ἢ ἀναλυομένη ἀμέσως ἐντὸς τοῦ στόματος ἡμῶν ἀπὸ τὰ σκληρὰ κάρνα. Πόσον διάφορον εἶναι τὸ ἰνδικὸν κάριον τοῦ πέπονος.

Ὁ Θεὸς μειδιᾷ ἐφ' ἡμῶν ἐν τοῖς ἄνθεσιν. Ἀλλ' ἐν τοῖς καρποῖς ἔχομεν τι πλειότερον μειδιάματος. Ἐν αὐτοῖς εὐλογεῖ ἡμᾶς διὰ τῆς γενναιοδωρίας του. Τὰ ἄνθη εἶναι τροφή τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν· ἀλλ' οἱ καρποὶ εἰσὶ τροφή τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Οἱ καρποὶ δὲν γίνονται ἀπλῶς πρὸς τροφήν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν γεῦσιν ἡμῶν εὐαρεστοῦσιν ἐνῶ τρέφουσιν ἡμᾶς καὶ διατηροῦσιν ἐν τῇ ζωῇ. Καὶ ἐν τούτῳ βλέπομεν τὴν εὐμένειαν τοῦ οὐρανοῦ ἡμῶν Πατρός, ὡς καὶ ἐν τῷ κάλλει τὸ ὅποιον παρέθηκεν εἰς θῆαν ἡμῶν ἐν τοῖς ἄνθεσι καὶ τοῖς καρποῖς. ἠδύνατο νὰ κατασκευάσῃ τοὺς καρποὺς τοιαυτοτρόπως ὅστε

νά ἦναι ἄνευ τινος εὐαρέστου γεύσεως, καὶ ὁ σκοπὸς αὐτῶν, νὰ τρέψωσιν ἡμᾶς, θὰ ἐξετελεῖτο. Ἀλλ' ἠθέλησε νὰ εὐαρέστησῃ ἡμᾶς καὶ ἐν τούτῳ ὡς καὶ ἐν ἄλλοις, διὰ τοῦτο ἔδωκεν εἰς ἕκαστον εἶδος καρποῦ ἰδιαιτέραν γεῦσιν· πάντες οἱ καρποὶ εἰσὶν εὐαρέστοι, ἀλλ' ἕκαστος διαφέρει τῶν λοιπῶν.

Ἡ ποικιλία εὐαρέστων γεύσεων ἐν τοῖς καρποῖς τῆς γῆς εἶναι μεγίστη, ὡς θέλετε ἰδεῖν ἐὰν λάβητε πολλοὺς ἐκ τούτων. Ὅποια ἀπόδειξις αὐτῆς ἀφθόνου ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Δὲν εὐαρεσται μόνον ἡμᾶς ἀπλῶς εἰς ὀλίγα πράγματα, ἀλλ' εἰς πολλά. Ἰὰ

σεν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1868 ἕκτοτε δὲ ἱδρύσθη διάφορα φιλανθρωπικὰ καὶ ἐγκρατείας ἱδρύματα πρὸς περιθαλψὴν καὶ ἀναψυχὴν τῶν ναυτῶν ἐν οἷς διατίθωμενοι καὶ ἡμερεύοντες ὅταν δὲν καλῶνται εἰς ἐκπλήρωσιν καθηκόντων ἐν τοῖς πλοίοις τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ τῆς Ἀγγλίας, διατελοῦσι μακρὰν τῶν πειρασμῶν τοῦ πότου καὶ ἄλλων συμπαρομαρτούντων ἐλαττωμάτων. Καὶ πρῶτον πάντων ἤρξισεν ἐπισκεπτομένη τὰ πλοῖα καὶ διδάσκουσα τοὺς ναυτὰς, ὅταν ἐλάμβανε τὴν πρὸς τοῦτο ἀδειάν, ἥτις τὸ καταρχὰς μὲν δὲν ἐδίδετο εὐκόλως ἀλλὰ μετὰ ταῦτα, γνωστῶν

Ἡ Μις Βέστων.

εὐαρέστα ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰσὶ σχεδὸν ἀτελεύτητα ἐν τῇ ποικιλίᾳ αὐτῶν. Πόσον παράδοξον εἶναι ὅτι δύναται τις νὰ γινώσκῃ ταῦτα πάντα, καὶ νὰ ζῆ χωρὶς νὰ ἔχῃ εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν δημιουργὸν αὐτοῦ!

Ἡ ΜΙΣ ΒΕΣΤΩΝ

Πολλὰς κατέβαλεν φροντίδας πρὸς περιστολὴν τῆς τάσεως εἰς πνευματοποισίαν ὑπὸ τῶν ναυτῶν τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ ἡ Μις Βέστων, ἥς τὴν εἰκόνα παρατίθεμεν σήμερον. Τὰς σωτηρίους ἐνεργείας τῆς ἤρξι-

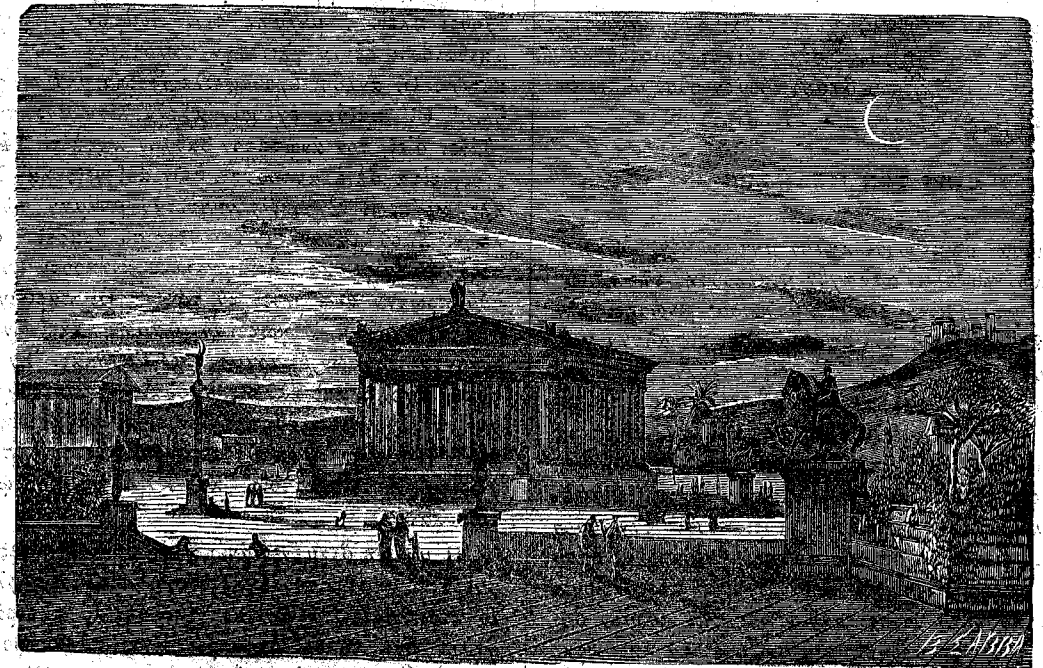
γενομένων τῶν φιλανθρωπικῶν προθέσεων τῆς Μις Βέστων, λίαν ἐλευθερίως ἐχορηγεῖτο. Τὰ εἰς διαφόρους λιμένας ἱδρυθέντα ὑπὸ τῆς Μις Βέστων ἱδρύματα ἐν οἷς μόνον καφεὶς χορηγεῖται, εἰσὶ πολλά, ὥστε ὁ ναύτης εὐρίσκει εὐκόλως τὰ μέρη ἐνθα δύναται νὰ διέλθῃ τὰς ὥρας τοῦ ἄνευ κινδύνου ἀπωλείας χρημάτων καὶ ὑγείας. Ἰδρύσθη δὲ καὶ ταμειυτήρια ἐν οἷς δύναται νὰ ἀποταμιεύσῃ τοὺς μισθοὺς αὐτῶν ἀναπτυχθέντα ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε καὶ 400 λίρας τὴν ἐβδομάδα συνάξουσιν ἐκ τῶν ποικίλων καταθέσεων.

Ο ΕΝ ΕΦΕΣΩ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ

Ὁ ἐν Ἐφέσῳ ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος κατατάσσεται ὑπὸ τῶν ἀρχαίων εἰς τὰ ἐπτὰ θαύματα ἐνὲκα τοῦ μεγέθους, τῆς δαπάνης, τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν πλουσιῶν ἀναθημάτων αὐτοῦ. Ὁ ναὸς ἦτο ὁ μέγιστος πάντων διότι εἶχε 425 ποδ. μῆκος καὶ 220 πλάτος· τοσοῦτον δὲ μῆκος καὶ πλάτος οὐδεὶς ἄλλος τῶν ἐλληνικῶν νῶν εἶχε. Ὁ ναὸς ἦτο κατὰ τὴν ἔκφρασιν τὴν ἀρχιτεκτονικὴν ὀκτάστυλος, δίπτερος, διάστυλος, τουτέστιν εἶχεν ἀνά 8 μὲν κίονας ἐπὶ τῶν μετώπων, ἀνά δύο δὲ περὶ τὸν σικόν. Οἱ κίονες ὑφ' ὧν περιεβάλλετο ἦσαν 127, ἐξήκοντα πόδας ἕκαστος αὐτῶν ὑψηλός. Τοὺς κίονας τούτους προσήνεγκον δῶρον 127 βασιλεῖς ἢ ἡγεμόνες τῆς Ἀσίας. Τῶν κίωνων τούτων ὧν τοὺς πλείστους ἀνέθηκεν ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς τῶν Αὐδῶν Κροῖσος, 36 ἦσαν κεκοσμημένοι ἀναγλύφοις. Εἰς

γνώστας τῆς Ἀθηναϊδος, διότι καὶ πολλοὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ χριστ. ναῶν ἀπεπερατώθησαν μετὰ αἰῶνας, ὡς ὁ ναὸς τοῦ ἀποστόλου Πέτρου ἐν Ῥώμῃ. Οὕτω καὶ ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς τῆς Κολωνίας ἀρξάμενος τῷ 1248 μολίς τελειώνει τὴν προσεχῆ Σεπτέμβριον, ὃ ἐστὶ μετὰ 632 ἔτη.

Ὁ περίβλεπτος οὗτος ναὸς, ἂν καὶ αὐτὸς ὁ Ἐφέσιος σεβασθεὶς δὲν ἐπυρπόλησεν, ἐμελλε νὰ γείνη παρανάλωμα τοῦ πυρός. Τὸ πῦρ ἐνέβαλε μανιώδης τις Ἡρόστράτος, ὅστις δόξης ἀνιέρου ἐπιθυμῶν ἠθέλησε νὰ καταστήσῃ τὸ ὄνομά του ἀθάνατον διὰ τοιαύτης πρωτοφανοῦς καὶ πρώτακούςτου ἱεροσυλίας. Ἐπυρπολήθη δὲ ὁ ναὸς τῷ 356, καθ' ἣν νύκτα ἐγεννήθη Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας. Δεκατέσσαρα ἔτη μετὰ τὴν πυρπόλησιν οἱ Ἐφέσιοι ἀπεφάσισαν ν' ἀνοικοδομήσωσιν αὐτόν. Τοσαύτη δὲ ἦτο ἡ προθυμία καὶ ὁ ζήλος αὐτῶν, ὥστε ἕκαστος συνεισέφερε ὅ,τι ἐδύνατο, αἱ δὲ γυναῖκες

Ὁ ἐν Ἐφέσῳ ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος.

δὲ αὐτῶν, ἔργον τοῦ περιφήμου Σκόπα, ἐθαυμάζετο κατ' ἐξοχὴν, ἐπὶ τῇ τελειότητι αὐτοῦ. Ὁ ναὸς ὑψοῦτο ἐπὶ κρηπιδώματι, ἔγοντος δέκα βαθμίδας. Στῶν ἐνὸς σταδίου τὸ μῆκος ἐξετεινετο ἀπὸ τοῦ ναοῦ, ἵνα προφυλάττῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς βροχῆς. Τὰ θεμέλια τοῦ ναοῦ ἐτέθησαν ἐπὶ ἐδάφους ἐλώδους, ἵν' ἀσφραλισθῇ ἀπὸ τῶν σεισμῶν καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ρηγμάτων. Ἴνα δὲ τὰ θεμέλια ναοῦ τοσοῦτου μεγάλου κατακαθίσωσιν, Θεόδωρος ὁ Σάμις ὑπέστρωσεν ἐν τῷ ἐλώδει ἐδάφει ἄνθρακας καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐστρώσεν ἔρια. Ὁ ναὸς οὗτος ἐτελείωσθαι κατὰ τὴν Πλίνιον μετὰ 220 ἔτη, ὅπερ σημαίνει ὅτι ἡ οἰκοδομὴ διεκόπητο καὶ δι' ἄλλας μὲν ἰσως αἰτίας, ἀλλὰ κυρίως δι' ἔλλειψιν χρημάτων. Τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἐκπλήττῃ τοὺς ἀνα-

ἐπώλησιν τὰ χρυσᾶ καὶ πολύτιμα αὐτῶν κοσμήματα. Ἀλλὰ καὶ τοὶ οἱ Ἐφέσιοι ἐφάνησαν τοσοῦτον ἐλευθεριοὶ, καὶ τοὶ μεγάλοι ἦσαν αἱ ἐξ ἀπάντων τῶν λατρειῶν τῆς Ἀρτέμιδος δωρεαί, καὶ τοὶ ἀφιέρωσαν τὰς προσόδους τῶν δύο παρα τὴν Ἐφῆσον λιμνῶν, δὲν θὰ κατώρθωνον νὰ φέρωσιν εἰς πέρας τὸν ναόν, ἂν μὴ ὁ Ἀλέξανδρος ἐπέτρεπεν αὐτοῖς νὰ διαθέσωσι τοὺς φόρους, οἷς ἐδίδον τὰς βαρβάρους, ὑπὲρ τοῦ ναοῦ.

Ὁ νέος ναὸς ὑπερέβη κατὰ πολὺ τὸν πρότερον κατὰ τὴν πολυτέλειαν· πᾶσα ἡ ξύλλωσις αὐτοῦ ἦτο ἐκ ξύλων πολυτίμων καὶ ἀσπύτων, οὕτως ἡ ὀροφὴ κατασκευάσθη ἐκ κεδρῶν, αἱ δὲ διακλίδες καὶ αἱ θύραι ἐκ κυπαρίσου συμπήκτου. Τὰ ξύλα τῶν δένδρων

αυτών δύνανται κατά Θεόφραστον να διατηρώνται επί 4 αιώνας άσηπτα. Κλίμαξ ες άγρίου άμπέλου τής Κύπρου έφθρεν εις τήν όροφήν. Οί διασημότατοι τών Καλλιτεχνών, ζωγράφοι και άγαλματοποιοί, έσπευσαν να κοσμήσωσι τόν ναόν τής Αρτέμιδος διά τών άριστουργημάτων αυτών. Έν τῷ ναῷ εκείνω ύπήρχον έργα του Απελλού, του Πολυκλείτου, Ροίκου του Σαμίου και άλλων ήττον μεν γνωστών, αλλά διασήμων.

Ο ναός τής Αρτέμιδος και οι Θησαυροί αυτού σεβασθέντες υπό τών Περσών, πολλάκις διηρπάγησαν υπό τών άρπάγων Ρωμαίων. Επί του αυτοκράτορος Γάλλιηνού οι Σκύθαι εσύλησαν και έπουλόγησαν τόν ναόν τής Αρτέμιδος τῷ 263 μ. Χ. Τήν τελείαν του ναού καταστροφήν επήνεγκον οι αυτοκράτορες του Βυζαντίου και ίδια οι εικονοκλάσται. Λείψανα του ναού τούτου και δη κίονες μετηνεχθήσαν εις Κωνσταντινίαν, ένθα κοσμούσι πολλά όθωμαων τεμένη.

Πλειότερα περι του ναού τούτου και τής παρούσης καταστάσεως τών έρειπίων τής πάλαι ενδόξου και περιφανούς πόλεως Εφέσου δημοσιεύομεν όσον ούπω έν ιδίω τεύχει.

Κ. ΝΕΣΤΟΡΙΔΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΛΙΣΣΩΝ

Αί μέλισσαι δεικνύουσι καλόν μνημονικόν. Εάν ή θέσις πολλών κυψελών αλλαχθή διαρκούσης τής άπουσίας τών μελισσών, εκάστη μέλισσα γινώσκει τήν ιδίαν αυτης κυψέλην, και επανέρχεται εις αυτήν χωρίς να προσπαθήση να εισέλθη εις έτέραν. Εάν επί τινος άγρού φυώσι πολλά άνθη, αι μέλισσαι επανέρχονται εις αυτόν καθολοκληρίαν και αν ή σπορά του άγρού μεταβληθή καθ' εκαστον έτος. Εάν μέλισσαι ληφθώσι από τής κυψέλης των εις πόλιν απέχουσαν πλέον του ενός μιλίου, εύρίσκουσι τήν όδόν αυτών και επανέρχονται εις αυτήν. Ενίοτε δε όταν έχωσι να προφυλαχθώσιν από έχθρών περιλείουσι τόσον τήν κυψέλην ώστε καθιστώσι τήν εισοδον δυσκολον εις τους επιδρομείς και σώζουσι τας κηρίθρας των από βεβαίας βοράς εντόμων εποφθαλιμώντων το προιον των κόπων των.

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Όταν ο μέγας Ναπολέων ήθέλησε να διδάξη τας κυρίας ότι πρέπει να φέρωσι στηθόφορκα ένδύματα, κατά του επικρατούντος τότε συρμού, προσέφυγεν εις το εξής: Πολυάριθμοι όμήγυρις άμφοτέρων τών φύλων ειγε συναχθή έν τή αιθούσῃ τής ύποδοχής έν Λουξεμβούργω, ο πρώτος ύπατος εισήλθε, και άφου εχαιρέτισε τους περιεστῶτας διέταξε τους ύπηρέτας ν' ανάψωσι καλήν πυράν. Επανελαβε μάλιστα τήν διαταγήν δις ή τρις, έωςού εις εξ αυτών έλαβε το θάρρος να παρατηρήση ότι ή θερμάστρα δεν έχωρει πλειότερα ξύλα. «Πολύ καλά, πολύ καλά,» απήν-

τησεν ο Βοναπάρτης, με έντονον μάλλον φωνήν, απέπεθουμον πολύ να ιδω καλήν πυράν ήναμμένην, διότι είναι παραπολύ ψυχός, εκτός δε τούτου, αι κυρίες αυται είναι σχεδόν γυμναί.»

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΜΝΗΜΗΣ

Ο κ. Δελωναι ανέγνω διατριβήν εις τήν Εταιρίαν τής Βιολογίας έν Παρισίους περι μνήμης υπό διαφόρους βιολογικάς καταστάσεις μελετηθείσης. Αι κατώτεραι φυλαι του ανθρώπινου γένους, ως οι μαύροι, οι κινέζοι κλ. έχουσι περισσοτέραν μνήμην τών του ανωτέρου πολιτισμού ανθρώπων. Αι αρχικαι φυλαι άτινες δεν εγνωρίζον γραφήν είχαν θαυμασίαν μνήμην, και είχαν επί αιώνας τήν συνήθειαν να μεταβιβάζωσι από μιās εις τήν έτέραν γενεάν ύμνους έχοντας όγκον ύσον προς τήν Ίερών Γραφήν. Υποδολεϊ: και καθηγηται τής άπαγγελίας γινώσκουσιν ότι αι γυναίκες έχουσι πλείονα μνήμην τών άνδρων. Αι γαλλιδες μανθάνουσι ξένην γλώσσαν ταχύτερον τών συζύγων αυτών. Οι άνηθοι έχουσι πλειότεραν μνήμην τών εφήθων. Οι παιδες έχουσι αυτήν λιαν ανεπτυγμένην, εθάνει δ' εις τόν ανώτατον βαθμόν κατά το 14 και 15 έτος, ειτα δε ελαττούται. Οι ασθενείς και λιμφατικής κράσεως έχουσι πλειότεραν μνήμην τών ρωμαλέων. Σπουδασται λαμβάνοντες το βραβειον δια κρατεραν μνήμην και άπαγγελίαν ανήκουσι κυρίως εις τήν πρώτην ανω ρηθείσαν τάξιν. Οι παρισιοι σπουδασται έχουσι ολιγοτέραν μνήμην εκεινων οτινες έρχονται εκ τών επαρχιών τής Γαλλίας. Έν τῃ Προτύπῳ Σχολῆ και άλλαις σχολαίς οι τήν ισχυρωτέραν μνήμην έχοντες μαθηται δεν είναι και οι νημονέστεροι. Η μνήμη αναπτύσσεται πλειότερον παρά τοις χωρικοις ή τοις αστοίς, και παρά τῷ κλήρω ή παρά τοις λαϊκοίς.

Η μνήμη διαμείνει ανεπαρος έν ασθενείαις τής αριστερας πλευρας του εγκεφάλου, πολύ δε βλάπτεται έν περιπτώσει ασθενείας τής δεξιās πλευρας, όπερ δηλοει ότι το δεξιόν μέρος είναι πλειότερον ή εδρα τής δυνάμεως ταύτης ή το άριστερον. Υπό φυσιολογικήν έποψίν ή μνήμη ελαττούται εξ υπερβολικής τροφῆς, εκ φυσικής γυμνάσεως και εκπαιδεύσεως, οι άγράμματοι όθεν έχουσι δυνάμει πλειότεραν μνήμην τών γινώσκόντων ανάγνωσίν και γραφήν. Ενθυμούμεθα προς τούτοις καλλίτερον τήν πρώτην ή τήν έσπέραν, το θέρος ή τόν χειμώνα, και έν θερμοίς κλίμασιν ή έν ψυχροίς.

ΑΡΑΒΩΝ ΗΘΗ

Ο Αραβ, όταν φθάνη εις ξένας σκηνάς, μεταβαίνει εις τήν πρώτην ήν καθ' όδόν εύρίσκει, και εστερχόμενος μετ' απλου χαιρετισμού λέγοντος «Βιρήνη έν μέσῳ ήμῶν», καθηται αδιάφορον εάν ο κύριος ή έντός. Εάν ούτος ήναι παρών, άμέσως θέτει

νεα ξύλα εις τήν πυράν και άρχεται παρασκευάζων καφέ, πολλάκις προσφέρων τήν πίπαν του εις τόν ξένον. Η σύζυγος ή αι συζυγοι αυτού, άφου απλώσωσι ψιάθας δια να καθήση ο ξένος άποσύρονται εις το μέρος τής σκηνῆς το προωρισμένον εις αυτάς και παρασκευάζουσι το γεύμα ή δειπνον, κατά τήν ώραν τής ημέρας. Κατά το διάστημα τούτο ο κύριος τής σκηνῆς φλυαρεί μετὰ του ξένου του, συνήθως περι τών ποιμνίων, ίππων κτλ. διότι ταυτα άποτελοϋσι τήν συνήθη αυτών ασχολίαν. Όταν ο καφέ παρασκευασθή ο κύριος πλήροι ενός εκάστου τήν κύαθον, λαμβάνων αυτός τελευταίος. Αμα ως έτοιμασθή το άριστον, το όποιον συνήθως συνίσταται εξ ενός μεγάλου ξυλινου κάδου εκ γάλακτος και μίλου, αιγός ή προβάτου, βεβρασμένου σίτου, ζωμού εξ όσπρίων ή αναλελυμένου βουτύρου προς έμβάπτισιν του άρτου έν αυτῷ, ο κύριος χύνει ύδωρ εις τους ξένους του οίτινες πλύνουσι τας δεξιās χειρας των. Τελειωθείσης τής πλύσεως, εκαστος αρχίζει ο κύριος άποσύρεται, μη τρώγων μετὰ τών ξένων του, αλλά παροτρύνων αυτους δια τής φράσεως «φάγετε τα όλα». Τελειωθέντος του γεύματος, ο κύριος τής σκηνῆς πάλιν χύνει ύδωρ επί τών χειρών των, και έπειτα τρώγει αυτός β,τι άπομείνη.

ΜΑΧΑΙΡΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΟΝΙΑ

Πολλάκις γελωμέν με τους ουδόλους ποιούντας χρῆσιν άγροίκους τών περονίων και όμως προ 300 ετών τα περόνια δεν ήσαν γνωστά διότι μόνον μαχαιρίων έγένετο χρῆσις δι' ών εκόπτετο εις μικρά τεμάχια τα κρέα, το όποιον δια τών χειρών έφέρετο εις το στήμα. Είς πολλά μέσα τής Ιαπωνίας, ενεστῶτως, τα ποτήρια δι' ών πίνει τις, τα κοχλιαρια και τα περόνια εισι σπάνια και εις πολλά πανδοχεια έν πολλαίς χώραις, ιδίως τής Γαλλίας, μαχαιραι ουδόλως τίθενται επί τής τραπέζης διότι υποτίθεται ότι εκαστος έχει ιδίαν αυτου. Αλλ' επειδή ουδεις θέλει πλέον να τρώγη χωρίς περόνιον, οι ξενόδοχοι εισιν υπόχρωσι να παρέχωσι ταυτα όμου μετὰ πινακίων και κοχλιαρίων.

Ουδεις τών βασιλέων τής Αγγλίας ειχε περόνια μέχρι τής βασιλείας Ερρίκου του Η'. πάντες άνωτέρας και κατωτέρας περιούτης, μετεχειρίζοντο τους δακτύλους των. Εντευθεν ύπήρχεν έν τῃ ύπηρεσία τής αυλῆς πρόσωπον έχον το καθήκον, μετ' άλλων υπό τήν διεύθυνσιν αυτου, να παρίσταται εις τα συμπόσια με λεκάνας, ύδωρ και μάκτρα το αξίωμα τουτο επέζησθε και άφου τα περόνια ήλθον εις ενεργειαν. Κατά τήν Ισαριαν, όταν Ιχκωβος ο Α' ειχε ποτε εις γεύμα τον πρόεδρον τής Ιαπωνίας, ολίγον μετὰ τήν εις τον θρόνον αυτου ανάβασιν, και αυτών μεγαλειότητες, επλύνον τας χειρας με ύδωρ εκ του αυτου θερμάποντος, αλλά τα μάκτρα επαρουσιάσθησαν εις τον βασιλέα υπό του λόρδου Ήουαρθόφουλακος, και εις τήν βασίλισσαν υπό του λόρδου Ναυάρ-

χου». Το πρώτον βασιλικόν πρόσωπον έν Αγγλία το όποιον έλαβε περόνιον ήτον ή βασίλισσα Ελισσάβετ' αλλά καιτοι διάφορα εδωρήθησαν εις αυτήν είναι άμφίβολον εάν μετεχειρίσθη αυτά έν συνήθει περιστάσει. Περόνια μόνον μετεχειρίζοντο αι ανώτεραι τάξεις κατά τα μέσα του 17ου αιώνος. Περι τους χρόνους τής επανάστασεως, 1688, ολίγοι άγγλοι ευγενείς δεν ειχον πλειότερα τών 12 άργυρών περονίων, και ολίγα σιδηρά ή χαλύβδινα. Επί τέλους, προς γενικήν χρῆσιν, περόνια εκ χαλύβος εγένοντο άντικείμενον χειροτεχνίας έν Σχεφειλδ. Μέχρι τής 18ης εκατονταετηρίδος περόνια τής τραπέζης ίσως δε και μαχαιρια ήσαν τόσον ολίγα εις τα πανδοχεια τής εζοχής έν Σκωτία, ώστε ήτο συνήθεια εις τους περιηγουμένους ευγενείς να φέρωσι μεθ' αυτών μαχαιρια και τα περόνια έν κιβωτίοις.

ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΑΦΓΑΝΩΝ

Εκ τών φοβερών καταστροφών τας όποιας υπέστηστησον οι Αγγλοι έν Αφγανιστάν, δύναται τις να όρίση τον χαρακτήρα τών Αφγανών δια μιās λέξεως, προ οτι κ ο ν. Έν έτει 1841 και 1842, οι Αγγλοι ειχον ευρείαν ευκαιρίαν να εξοικειωθώσι προς τήν φύσιν τών ήμιβαρβάρων εκεινων φυλών. Ο Αφγανός έχει εξωτερικόν δεικνύον αφέλειαν και φιλοξενίαν δια τούτου δε και ο μάλλον δεξυδεκής ξένος άπατάται. Κατά τήν μορφήν οι Αφγανοι όμοιάζουσι προς τους Ιουδαίους και Γύφτους. Προς τους ξένους οι Αφγανοι τηρούσιν αγέρωχον συμπεριφοράν, καιτοι προς τα μέλη τής ιδίας αυτών φυλῆς εισι κοινωνικοί. Αι πολυάριθμοι αυτών φυλαι, καιτοι αδιακόπως πολεμούσαι προς άλλήλας, εισι πάντοτε έτοιμοι να ενωθώσιν εις αντίστασιν κατά του κοινου έχθρου. Δεν ύπάρχει όμως και όμοιόμορφος τύπος χαρακτήρος μεταξύ τών 4,000,000 κατοίκων του Αφγανιστάν. Μέγα μέρος τών φυλών και τών πολιτών τής πρωτευούσης του Αφγανιστάν, δεν αναγνωρίζονται παρά τών πραγματικών Αφγανών ως αδελφοι αυτών. Αι κορυφαίαι φυλαι τών αληθών Αφγανών εισι: οι Δουρράνις εκ τούτων καταγονται οι ήγεμόνες και ή ανωτάτη τάξις οι Γκιλζαί, οι ισχυρώτεροι ή ανδρειότεροι όλοκληρου τής φυλῆς, οτινες κατά τον τελευταιον αιώνα ειχον τήν υπερατάτην εξουσίαν έν τῃ χώρα, και οτινες εισιν οι πικρότερον πάντων κατά τών ξένων διακείμενοι, και οι ταραξία Γιουζουζαί. Το μη Αφγανικόν στοιχείον τών κατοίκων άποτελείται εκ τών Πάθων τών Ταγίας ή Παρισιδαν, τών αρχικών κατοίκων τής χώρας, οτινες, καιτοι πανταχού μεμιγμένοι μετὰ τών Αφγανών, και φέροντες το αυτό ένδυμα και έχοντες τα αυτα ήθη άμέσως διακρίνονται εκ τής Περσικής αυτών διαλέκτου, εκ τής λευκής αυτών χροιάς, και εκ τής μάλλον ήσυχου και ήττον φιλοταράχου διαθέσεως. Οι Κασζιλπαση, οτινες έχουσι καταπληκτικήν όμοιότητα προς τήν περσικήν άριστα-

κρατίαν, και οτινες αποτελοῦσι τὸ κυριώτερον σῶμα τῶν ἐμπόρων ἐν ταῖς πόλεσι, και οτινες παρέχουσι τοὺς ἀνδρας διὰ τὸ ἱππικὸν και τὸ πυροβολικὸν τῆς Καθουλάς. Οἱ Ζάτε, ὑψηλοὶ, ὠραῖοι ἀνδρες, εἰσι οἱ τε χνίται τῆς χώρας και οἱ Ἰνδικῆς ἰνδικῆς καταγωγῆς, εὐρηται ὡς μικρέμποροι ἐν ταῖς διαφοροῖς κώμαις. Εἰσι και ἕτεροι μὴ Ἀφγανικαὶ φυλαί, ὡς οἱ Χαζάρου ἐν τῷ δυτικῷ μέρει, οτινες λαλοῦσι τὴν Περσικὴν, ἀλλ' οτινες εἰσι ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους πρὸς τοὺς Κινέζους, και οἱ Βιλούχισ οτινες εἰσι θρηωδέστεροι και αὐτῶν τῶν χειροτέρων γνησίων Ἀφγανῶν.

ΦΩΣΦΟΡΑ

Ἐὰν ἐβλέπομεν ἐργάτην καταρρίπτοντα ὀκτὼ μεγάλα δένδρα ἐντὸς ἡμέρας καθ' ἑκάστην ἐβδομάδα, ἢ τετρακόσια δένδρα κατ' ἔτος, θὰ ἐλέγομεν, «τί κρέμα». Καὶ ὅμως ἐν ἐνὶ μόνῳ μεγάλῳ καταστάματι οὗτος ἦτον ἀκριβῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποῖον μετεχειρίζοντο πρὸς κατασκευὴν φωσφῶρων 1,123,200,000 φωσφόρα ἐγένοντο εἰς ἐν ἔτος ἐκ 400 δένδρων.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχουσι 35,387,703 ρωμαιοκαθολικοὶ, 467,531 Καθολικιστὰὶ 80,117 Λουθηρανοὶ, 33,119 ἐτέρων δοξασίῶν διαμαρτυρούμενοι, 50,000 Ἰουδαῖοι και 90,000 πρόσωπα τὰ ὅποια εἰς οὐδεμίαν δύνανται νὰ ταχθῶσι θρησκειῶν.

* * * Ἐν Λονδίῳ 58,460 γυναῖκες ἔχουσι ἔργον τὴν μοδιστικὴν και ραπτικὴν, 26,375 κατασκευάζουσι ὑποκάμισσα, 14,780 ἐργάζονται παρὰ ράπτεις, 10,724 ὡς μηχανικοὶ, 5272 ὡς βιβλιοδέται, 4699 ὡς ὑποδηματοποιοὶ, 4360 κατασκευάζουσι ἀνθρ τεχνητὰ, 3718 ὡς κιθωτιοποιοὶ, και εἰς πολλὰ ἄλλα ἔργα.

* * * Μέλος τῆς στατιστικῆς ἐταιρίας ἐν Λονδίῳ ὑπελόγησε τὸν πληθυσμὸν τῆς πόλεως ἐκείνης οἷος θὰ ἦναι εἰς μέλλοντας χρόνους. Τὸ 1981 ἔσται 7,277,000 τὸ 2081 8,638,000 και τὸ 2181 9,015,000. Τὸν πληθυσμὸν τῆς τε Ἀγγλίας και Οὐαλίας ὁμοῦ ὑπολογίζει εἰς 31,973,000 τὸ 1901, 74,358,000 τὸ 2001, 117,274,000 τὸ 2101 και 169,081,000 τὸ 2181. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι στηρίζονται ἐπὶ τῆς θεωρίας ὅτι ἡ ἀναλογία τῆς αὐξήσεως θέλει ἐλαττοῦται καθ' ἑκάστην δεκάδα ἐτῶν κατὰ τὸσαῦτα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καθ' ὅσα ἡλαττώθη κατὰ μέσον ἔρον κατὰ τὰ παρελθόντα πενήτηκοντα ἔτη.

* * * Διαρκούσης τῆς ἐν Σικάγῳ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἐθνικῆς συγκόδου πρὸς ἐκλογὴν ὑποψηφίου διὰ τὴν προεδρίαν, τὰ ξηνοδοξία εἰσέπραξαν ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα τεράστια ποσά. Ἐν τούτων εἰσέπραξε 105,000 δολλάρια, ἔτερον 100,000. Τὸ ὅλον ποσὸν τὸ καταλειφθὲν εἰς τὴν πόλιν διαρκούσης τῆς ἐβδομάδος ἀνήλθεν εἰς 400,000 δολλάρια.

* * * Ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Χουδσῶνος ποταμοῦ ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις ὑπάρχει ὀρνιθοτροφίον τεραστίων διαστάσεων ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκκολλάπτονται διὰ τοῦ ἀτμοῦ 250,000 ὀρνίθια κατ' ἔτος.

* * * Περὶ τοὺς ἑκατὸν πενήτηκοντα δικαστικοὶ και διοικητικοὶ ὑπάλληλοι παρετήθησαν ἀρτίως ἐν Γαλλίᾳ διότι

ἀπῆλθον νὰ γίνωσιν ὄργανα τῆς ἐκτελέσεως τῶν κατὰ τῶν Ἰουσουϊτῶν νόμου.

* * * Αἱ μεσημβριναὶ πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς πρόηγαγον ἐφέτος βαμβακόσπορον ἐξ οὗ θέλουσιν εἰσπράξει 77,000,000 δολλάρια.

* * * Ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ ἐπικρατεῖ σφοδρὰ θερμότης. Ἐν Σεβίλλῃ τὸ θερμόμετρον τοῦ Φαρνεγάιτ εἰδείκνυς 128 βαθμοὺς και 100 βαθμοὺς ἐν Μαδρίτῃ.

* * * Ἡ Εὐρώπη ἔχει 90,000 μίλια σιδηροδρόμων· αἱ Ἠν. Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς 86,000. Ἐν ταῖς Ἠν. Πολιτείαις ἡ δαπάνη καθ' ἕκαστον μίλιον εἶναι 58,900 δολλάρια ἤττον τοῦ ἡμίσεως τοῦ ὅσον δαπανᾷ ἡ Εὐρώπη διὰ τὴν αὐτὴν ἔκτασιν.

* * * Ἡ πολιτεία τῆς Νέας Ὑόρκης περιέχουσα 4,382,759 κατοίκους, ἔδαπάνησεν ἐν ἔτει 1970 50,000,000 φρ. χάριν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐνῶ ἡ Γαλλία ἔχουσα ἐννάκις μείζονα πληθυσμὸν ἔδαπάνησε τὸ εὐτελες ποσὸν 60,000,000 φρ.

* * * Ἐξακόσια χιλιάδες ξένοι και λαὸς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν μετέβησαν εἰς Παρισίους ὅπως παραστῶσι κατὰ τὴν Ἐθνικὴν Ἑορτήν.

Ἀδεια Αἰριγματος Ε'

Νόμισμα.

$$50 + 70 - 50 - 10 - 200 + 40 + 1 = 411.$$

Ἐλυσαν δὲ αὐτὸ αἰ κκ. Ἰουλίᾳ Δ. Σουλδριώτῃ και Μαρίᾳ Ν. Βούλγαρη, ἐπίσης οἱ κκ. Στέφ. Ἐμμ. Νικολοῦδης (Ἀθηνῶν), Ι. Κ. Τζάθας (Ἰθράς), Τ. Γ. Καλὸς (Πύργου Ἠλείας), Παναγ. Θ. Τζανόπουλος, Παναγιώτῃ Στεφανίδῃ ἐξ Ἀλλατοσάτων Δημήτριος Στάης και ὁ Ν. Στ. Βερκετής ἐμμέτρως : (Σμύρνης).

Τὰ πάντα σήμερον κινεῖ τὰ χ ρ ῆ μ α τ α, νομίζω, και δι' αὐτῶν ἐξέμαθον ἔς τὸ γράφειν ν' ἀπτικίζω.

ΑΙΝΙΓΜΑ Σ'

Μὲ Η πῆς πρώτας
τὴν καρπὴν κοσμῶ.
Μὲ Κ εἰς τὰς νήσους
Αἰγαίου ἐνδῆμῶ.
Μὲ Φ δὲ εἶμαι λάμπων
και ὄν τι ζωτικόν.
Μὲ Η δὲ ἀκλιτὸν τι
ἐρωτηματικόν.

ΜΕΛΕΤΗ ἐπὶ τινῶν ἄρθρων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας και τοῦ ΣΞΘ' Νόμου, ὑπὸ Διονυσίου Μαρτελάου, δικηγόρου. Πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς «Ἀθηναϊδος», ὁδὸς Ἐρμοῦ ἀριθ. 264, ἀντιδραχ. 1.25.